

af Bajer:

Til § 1.

1) Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1 paa Blad Nr. 239:

§ den ny Affattelses 1ste Linie ændres „herefter erholder“ til: „faar“, og i 9de—10de Linie „Saandsfalget“ til: „Saandsalg“.

Til § 2.

2) § 4de Linie ændres „Erlægge“ til: „Udredelse“, og „Erlægges“ til: „Udredes“.

Til § 4.

3) Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 4 paa Blad Nr. 239:

§ næstsidste Linie ændres „disponeres“ til: „raades“.

Formanden (Høgskbro): Efter at Dagsordenen var fastsat i det forrige Møde, henvendte Folketingsmanden for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsen), dels som Formand for Udvalget og dels som Ordfører for Forslagsstillerne, sig til mig og udtalte Ønsket om, at dette Forslag tilligemed det følgende maatte blive optaget paa Dagsordenen. Dette kunde efter Forretningsordenen ikke ske uden Tingets Samtykke; men da det var saa lang Tid, der skulde hengaa, inden dette Møde kunde holdes, lod jeg disse to Forslag tilligemed Betænkningen og den forandrede Dagsorden omfende til samtlige Medlemmer, og jeg haaber derfor, at der ikke kan være noget til Hinder for, at denne Sag nu tages til Behandling. Imidlertid kan det, som sagt, kun ske med Tingets Samtykke. Hvis ingen begærer Afstemning derover, betragter jeg dog Samtykket som givet (Op- hold). Samtykket er altsaa givet.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag lattes til Forhandling under et.

Ordføreren (M. Nielsen): Det plejer jo at være ret kendte Sager og Forhold, som ere til Behandling her i Rigsdagen. Dette finder derimod ikke Sted med den her foreliggende Sag; Lovgivningsmagten herhjemme i sin nuværende Stikelse har ikke givet sig meget af med det, der hedder Apotekervæsen. Jeg maa altsaa, skønt Tiden er kostbar, dog i nogle faa Øjeblikke — det skal ikke blive mange —

lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, da jeg finder det temmelig nødvendigt, at der bliver knyttet nogle indledende Bemærkninger til 2den Behandling af dette Lovforslag. — Vort Apotekervæsens Ordning gaar meget langt tilbage i Tiden, saadan noget som 3—400 Aar; og da det første kendte Apotekerprivilegium blev givet, blev det givet som et personligt Privilegium. Alerede dette allerførste personlige Privilegium gif til en vis Grad over til at blive et saakaldt reelt Privilegium, og skønt Privilegierne i den følgende Tid stadig kun tildeltes enkelte Personer for deres Livstid, gif de dog ved Omstændighedernes Magt over til at blive salgbare Privilegier. Man har fra Statsmyndighedernes Side over dermed, man fandt det nogenlunde rimeligt, at Kongen beholdt Privilegiet efter sin Mandes Død, og lidt efter lidt gif disse oprindelig personlige Privilegier over til at blive reelle salgbare Privilegier. I 1672, paa Christtan den Vs Tid kom der en Apotekerordinans, som i Grunden den Dag i Dag er Normen for Apotekervæsenet her i Landet. Samtidig oprettedes der nogle flere Apoteker, stadig paa de gamle Betingelser, som personlige. Men det blev, som sagt, ikke overholdt. I 1740 oprettedes der et Kollegium, nemlig det Kollegium, som i Begyndelsen af vort Aarhundrede blev afløst af det saakaldte Sundhedskollegium, et Kollegium, der kaldtes collegium medicum, og det blev overdraget til dette Kollegium strax at komme med en Medicinalanordning. Det nuværende Sundhedskollegium er bekendt for at være lidt langsom i sine Bevægelser, men slet saa langsom som dets Forgænger har det dog ikke været, thi dette collegium medicum, der fik overdraget det Hverv at forfatte en Medicinalanordning, fik aldrig denne forfattet. Den er endnu ikke kommen. Vi leve i Grunden under den gamle Apotekerordinans fra Begyndelsen af dette Aarhundrede; særlig efter 1803, da Sundhedskollegiet blev oprettet, tog Reformerne i det smaa lidt fart. For det første oprettedes der flere og flere Apoteker, og for det andet blev der ogsaa paa visse Punkter, hvor man fandt det særlig nødvendigt, gjort Indgreb fra Statsmyndighedernes Side for at rette paa væsentlige Fejl. Der var den Hovedsag — og at Rancelet blev opmærksom paa denne, er ikke saa mærkeligt, den var ikke vanskeligt at blive opmærksom paa — at alle Privilegierne vare blevne til salgbare Privilegier, saa at det var de vedkommende Farmaceuters Formue, som gjorde, at de kunde blive Apotekere, hvorimod der ikke blev taget noget særligt Hensyn til ved-